

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับนิสัยในการเรียน และสภาพแวดล้อมที่บ้านของนักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป จำนวน 232 คน แยกเป็นนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวน 192 คน และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 40 คน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 433 คน แยกเป็นนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวน 339 คน และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 94 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นิสัยในการเรียนด้านการจัดการเกี่ยวกับเวลา นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การเตรียมสมุดจด หนังสือ เครื่องเขียนหรืออุปกรณ์การเรียนมาพร้อมทุกครั้ง
2. นิสัยในการเรียนด้านวิธีการเรียน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คือ ท่องหนังสือจนจำขึ้นใจได้หมด ทำบันทึกย่อเพื่อช่วยในการทบทวนบทเรียนและในการเตรียมตัวสอบ จะตั้งคำถามแล้วลองตอบดู ระดับปริญญาตรี คือ ซัดเส้นใต้ข้อความสำคัญเพื่อช่วยในการจำ ขณะเรียนตั้งใจจดเฉพาะหัวข้อและใจความสำคัญเท่านั้น
3. ปัญหาส่วนตัวของนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คือ ด้านการเงิน ระดับปริญญาตรี คือ ด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ด้านอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง ด้านบ้านและครอบครัว ด้านการปรับตัวทางการเรียนและด้านอนาคตเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ